

gyának kifizése végett egy tudósok, művészek és műpártolókból alakítandó enquete'nek f. hó 27-én egybehívást találta elrendelendőnek.

— Tordáról írják, hogy a közlebbi országos vásáron oly hallatlan olcsó áron kelt a szarvasmarha, mint mostanság még soha. Tudjuk, hogy itt Kolozsvárt is milyen potom áron adták a mult vásáron, hanem mindezek dacára a hús fontja mindig 20 kr. Ugy látszik mészárosaink némelykor nem látnak és nem hallanak; igen jó volna hát módrol gondoskodni, mely e veszedelmes bajból kigyógyítsa. Komunitásunk talán fölfedezhetné azt az orvosságot.

— Kézdivásárhelyről roppant égést jelent egy e hó 20-án érkezett távirat. A tűz a távstúrgyú keltetve még folyvást dúlt.

— A „Herm. Ztg.” szerint Segesvár irában akarja megköszönni Kapp Gusztáv országgyűlési képviselőnek, hogy a miniszteriumot interpolálta.

— Brassóba, mint új állomás helyére, f. hó 21-én érkezett meg a Lajos bajor herceg nevét viselő 62-dik számú erdélyi gyalog serezed; örömmel fogadták.

— Szerencsétlenségek kronikája. Tegnapelőtt temettek el városunkban egy magát gyufával megmérgezett varrónőt. E nő a mult télen még egyszer megkísérelte az öngyilkosságot, e módját, akkor azonban hamar észrevéve, kigyógyították. Öngyilkossága okául szerencsétlen szerelemmel párosult zavart anyagi viszonyait mondják. Egy kis leánykát hagyott hátra. — Tegnap a kimonostorútczában egy 4 éves gyermek kúba hullott, szerencsére jókor kifogták. — Vasárnap Kolozsvár és Fenes közt egy terhes szekér elgázolt egy részeg napszámot. Iszonyú szerencsétlenség történt a mult napokban Sárpatokon. Egy pástor gyerek két tehenet vitt egy keskeny réteskőre, s hogy a szélű levő vetésekbe be ne kapjanak: kötőfékűket karjára kötötte. Elaludt, vagy hogyan történt: a barmok megvadultak a elragadták, az egész határon meghurcolva, úgy, hogy midőn visszatértek vele a faluba: a szegény gyermekek nem volt emberi forma, s csak a tehenekről ismertek rá, hogy ki volt.

— Ritka életkorú nő állott törvényszék előtt a napokban Aradon: Kocsba Flóra, 15 éves, méregkeverési vád alatt. A vád alaptalannak bizonyult és a vádlott, kire — úgy látszik — saját családja tagjai fogták a vádat, ártatlannak nyilvánított.

— S. Patakról írják: F. hó 14-én d. u. 5 órakor városunkat nagy szerencsétlenség érte. Ugyanis tűz ütött ki, az a szeles időjárás által elősegítve oly gyorsan terjedt, miszerint másfél óra alatt összesen 56 házát hamvasztott el, közel 40 család maradt fedél nélkül, s egy 18 éves nyomorú leány, s két kis fiú menthetlenül benn is veszett.

— A belügyminiszterium az 1869-ki magyar országgyűlési képviselő-választások eszközésére összeírt választóknak statisztikai kimutatását elkészítette. E nagy szorgalommal készült terjedelmes munkából Erdélyre nézve átvesszük az eredmények összesítéseit; eszerint van: Alsó-Fehérmegyében 3966 választó. Belső-Szolnokm. 6877 v., Dobokam. 3525 v., Felső-Fehérm. 926 v., Hunyadm. 4786 v., Kolozsm. 3814 v., Küküllöm. 1934 v., Tordam. 6486 v., Naszódvidékében 397 v., Fogarasz. 3944 v., Aranyosszékb. 2859 v., Csikszb. 13054 v., Háromszb. 10068 v., Marossz. 10038 v., Udvarhelyszb. 12370 v., Brassóvidékben 2890 v., Kőhalomsz. 604 v., Medgyessz. 1239 v., Nagy-Sikszb. 1263 v., Besztercevidékében 1195 v., Szászvárossz. 768 v., Szászsebesz. 741 v., Szerdahelysz. 328 v., Szegesvárszék és városban 1328 v., Szehensz. 2671 v., Ujgyházsz. 205 v., Erzsébetváros sz. kir. városban 231 v., Kolozsvár sz. kir. városban 2214 v., Marosvásárhely sz. kir. városban 1256 v., Gy. Fejérvár sz. kir. városban 719 v., Szamosújvár sz. kir. városban 516 v., Abrudbánya mezővárosban 783 v., Bereczk mv. 480 v., Csik-Szereda mv. 223 v., Ilyfalva mv. 247 v., Vajda-Hunyad mv. 276 v., Kézdi-Vásárhely mv. 650 v., Kolos mv. 612 v., Hátszeg mv. 298 v., Oláhfaln mv. 626 v., Székely-Udvarhely mv. 723 v., Sepsi-Szt. György mv. 544 v., Szék mv. 723 v., Vízakna mv. 603 választó. Összesen 110,000 választó. Magyarország területén van összesen főösszeg 902,739 választó.

— Egy chinai térképet így ír le egy utazó: Két láb széles és negyedfél láb magas, és majdnem egészen Chinával fedve vala. Felül balkezre egy szögben van egy 3 négyzetű ujnyi tenger, melyben mint kis szigetek: Európa, Anglia, Holland, Franciaország, Portugall és Afrika láthatók. Holland egymaga oly nagy, mint a többi együttvéve, s Afrika alig 1/4 ujnyi. Az északi határ — Oroszország — igen nagy. Balkézre alól az egész oldalon, mint ők nevezik, „a nyugoti Ocean” terül el, s benne a malay-i félsziget fekszik. Egészen alól Gamboja, Cochinchina stb., mint közönséges nagyságú szigetek fekszenek. Az Ocean körökörül hatalmas hullámok ábrázolják, melyek közt különböző országokba és szigetekhez vezető sima utak vannak kijelölve. A chinaiak azt hiszik, hogy az e sima úton haladó hajók biztonságban mennek; ellenben elvesznek azok, a melyek róluk tudatlanság, rossz idő s ellenkező szelek által

tal a borzasztó hullámok közé jutnak. Ilyen rendszerint a chinai földleírás.

— Apró hírek. Időjárásunk különözök: míg május vége felé 30—35 fok melegünk is volt, június közepén 14—15 fokot mutatott a hőmérő. — A legidősebb katonák egyike a magyar-osztrák államban b. Dietrich Antal tábornagy e napokban 112 éves napjának 87-ik évfordulóját. — A Romániából kifizött zsidók egy része hazánkba költözött át. — Egy győri leány 6 hónapos gyermekét gyufafejével megmérgezte. — Pesten két cholera eset fordult elő; nem ijesztett meg senkit, miniat megdönt epidemics lenni. — Az a vasúti teherszekér, melyet a napokban idehoztak, mint mondják, a Királyhágón egy vele vigyázatlanul bántó kocsi csúszott, s rögtön megdőlt. — A pápa trónralépésének 24-ik évfordulója e hó 16-án volt. — Belotinczen a Maros mellett, egy lakadal-mazó vig nép sokat lüldölözött, dacára hogy erős szél fútt. Egy égő fajtás egy házfedélre esett, s 2 óra alatt 50 ház égett le. — Temesvárt f. hó 15-én tyúk-tojás nagyságú jegek hulltak, az idén már második. — Galaczon szláv egyetel alakult „Napredák” név alatt. — A bécsi fő posta-hivatalnál roppant számban érkeztek vissza egy levelek, melyek kézbesítését a rossz címzés miatt nem eszközölték; azokat most 8 hivatalnok, külön napi díj mellett, kiszámitás szerint 6 hétig lesz csak képes összehozni. — Henrik főhercegnek megkegyelmezett 6 felseje. (Tudjuk, hogy a főhg főbenjáró bűne az volt, hogy szive szerint döbölt.) Ne-jét az egykori Hoffmann k. a. színesznőt, grófnőt neveztek ki. — Sarolta császárné egészségi állapota annyira javult, hogy egy munkát ír a mexicói császárságról és helyielyl közel meglepő eszméket tanúsít benne.

Kimutatás

a kolozsvári kisegítő pénztár-egylet forgalmáról május havában 1869.

Bevételek:

Pénztármaradék a m. hórl.	41,508 ft	— kr.
Havi, rendes és rendkívüli betételek	100,213	77 „
Könyvdíjakban 80 új tagtól	80	10 „
Kamat, provisio és váltódíj	8,046	38 „
Bélyegdíjakban	438	45 „
Egyélti házbér	476	21 „
998 tag által visszafizetett kölcsön	450,360	— „
A bevételek összege	601,122	91 „

Kiadások:

1013 tagnak kölcsön	450,870 ft	— kr.
Tisztviselők fizetése	355	— „
Irodai kellekek	80	28 „
Bélyegre	460	— „
Kamat	200	55 „
Segélyezésre	10	— „
Butorzatra	81	20 „
Tőke-visszafizetés	83,326	92 „
Pénztármaradék	65,738	96 „
	601,122	91 „

Kolozsvárt, május hó 31. 1869.

Taufner Ferenc, Gelth János, Wagner Frigyes, igazgató. Könyvvezető, pénztárnok. A kolozsvári takarékpénztár üzlet-forgalma 1869. május hóban.

Bevétel:

Pénztári maradvány ápril hórl.	25064 frt	75 kr.
Betételek 129 főtől	47256 frt	06 kr.
Visszafizetett váltók	24352 frt	25 kr.
Előlegek	2110 frt	— kr.
Kamat jövedelem	1150 frt	73 kr.
Külföldi díjak	296 frt	15 kr.
Pénztáratételektől fölvetett tőke	5000 frt	— kr.
Összesen	105,229 frt	94 kr.

Kiadás:

Betétli visszafizetés 31 félnek	15989 frt	94 kr.
Betételek után kifizetett folyó kamatok	109 frt	66 kr.
Váltókra	50080 frt	— kr.
Előlegekre	5570 frt	— kr.
Kezelési költségek	78 frt	65 kr.
Tisztí fizetések	134 frt	66 kr.
Felszerelvényre	262 frt	40 kr.
Maradvány 1869. máj. hó végével	33004 frt	63 kr.
Összesen	105229 frt	94 kr.

KÜLFÖLD.

Mint a „Siécle” jelenti, a Loire departementben nagy igazgatottság uralkodik, a St. Etienne körüli közszabványokban a munka majdnem teljesen megszűnt. „Ezen munkaszünetelés — írja a „Memorial de la Loire” a prefectura hivatalos lapja — nem önkéntes, hanem 150 egyénből álló banda által tartatik fenn, melynek tagjai a bányákat sorban bejárák, s a munkásokat foglalkozásuk abban hagyására kényszerítik. Honnan jöhettek ezen emberek, azt még nem tudni.

A porosz király Heppensben, 17-kén a tengerészeti miniszter beszédére ezt válaszolá: „A szerencsésen kivívott siker mellett ne feledkezzünk meg azon időről, midőn ezen kikötő sajátképp alapított, mivel testvérem agyában merült föl először az eszme; de Németország viszonyai akkor nem engedték meg német földön egy hadi kikötő építését. Most azt elértek; még pedig az oldenburgi nagyhatalom előzenyessége által. Reméljük, hogy a miniszter által kifejezett óhajások teljesülni fognak. A mit testvérem szándéklott, a gondviselés nekem megengedte annak létesítését. Örömteljes bizalommal nézek fiatal német tengerészettink további kiképzetésére; s jövője elé. Örülök rajta, hogy ezen napot megérthetm.

London, június 7. (Felsőházi ülés.) Cairns kérdezi, vajjon a kormány helyesi-e Brightnak a felsőházat sértő levelét. Granville lord kijelenti, hogy a miniszteriumnak eszé ágában sincsen a felsőházat megfélemlíteni. Bright őszintén sajnálja a levelében használt kifejezéseket.

Florencz, jun. 18. Tegnap és tegnapelőtt M. lanóban tüntetések történtek Lobbia mellett. Néhány befogadás eszközöltetett.

Rómából jelentik, hogy e hó 25-kén consistorium fog tartani püspökök kinevezése végett. A bibornokok kinevezése a szeptemberben tartandó consistoriumra halasztott. Chigi, Falcinelli és Gia-

nelli pápai nunciusok bibornokká való kinevezését bizonyosnak tartják.

Athen, jun. 17. A kamara ma megnyitott. A király trónbeszédre elősorolja az előbbi kamra feloszlásának okait, s törvényjavaslatokat helyez kilátásba a miniszterfelelősségről, a népnevelés és törvénykezési ügy újraszervezéséről, a papirpénzek kényszerfolyamának megszüntetéséről s több középítésekéről, ezek közt a korinthe földszoros átvezetéséről.

Ha a lengyelországi tudósításoknak hitelt adhatni, a kirgizek és domi kozákok fölkelése délkeleti Oroszországban már oly nagy arányokat vett fel, hogy az Orenburg körül összpontosított 40,000 főnyi hadsereg alig leend elegendő annak elfojtására. Önként értetik, hogy ezen Oroszországra nézve oly kellemetlen intermezzo, újabb reményeket ébresztett a lengyelekben, valamint hogy másrésről a povonoki táborban összpontosított csapatok nem fognak visszavonadni. Ha igaz, hogy a dél-oroszországi nomád mohamedán törzseket erőszakosan akarják a görög hitre téríteni, ezzel már meg van adva az indok egy elkeseredett élet-halál harcra, mely csak a gyöngébb fél teljes kiirtásával vagy amalgamisatiójával végezhető. Ugy látszik egyáltalán, mintha az orosz politika, mielőtt óriási birodalma további kiterjesztéséhez fogna, előbb a belföldi összes néptörzsek összeolvasztását célozza.

A washingtoni cabinet részéről egy fontos lépést jelentenek. Az t. i. rio-janeírói követének megbágya, hogy a brasíliai kormányval való viszonyait szakítsa felbe. Egy, az unio által emelt, s Brasilia által ki nem elégitett pénzkövetelés hozatik föl okul. Azonban a valódi ok hihetőleg abban áll, hogy Washingtonban már huzamos idő óta nem helyeslik Brasiliának Paraguay irányában követett eljárását.

Legújabb.

Zágráb, jun. 21. A slavonai erdők eladására vonatkozó előkészületek a közös hadügyér megszüntette.

Bécs, jun. 21. Kuza nem utazott a dunai fejedelemségekbe, jelenleg betegesen fekszik Döblingben.

Kuhn közös hadügyér a katonai igazgatás reformjáról egy emlékiratot készít, melyet a delegációknak fog benyújtani.

Páris, jun. 21. A császár ma utazott el a chalonai táborba.

Berlin, jun. 21. A vámparlament 157 szóval 111 ellen elvetette a petroleum-vámt, míg a cukor-adó vámszabályzatának reformját elfogadta. A király holnap zárandja be az észak-német szövetséggyűlést és a vámparlament ülését.

Tulajd. és felelős szerkesztő: Sándor József.

A közönség köréből. *)

Mezőség, június 10. 1869. — Ezen becses lapok folyó évi 59-dik számában tekei ref. lelkész t. Varga Sámuel úr védelmére két a tekei magyar királyi adóhivatalnak, s azt állítja, hogy a nevezett adóhivatal már egy év óta egy tagján kívül bírja a magyar nyelvet, s a községekkel folytonosan magyarul közlekedik. Kedves jó tiszteltes úr! Ön talán magyar tolmácsa azon hivatalnak, vagy épen fogadott prókátor? különben nem értem, hogy miért száll síkra védelmére. Mondja inkább azt, a mi igaz, hogy azon adóhivatalnak egyetlen tagja tud valamit magyarul, s a többi semmit; ha ezt mondja, akkor száll síkra az igazságért. Arra nézve pedig, hogy nevezett adóhivatal miót nyelven közlekedik a községekkel, szolgáljon a szerkesztő úr előtt adatul egy f. évi március 31-ről a nevezett adóhivatal által kiadott s hitelesített másolatban ide fogott okmány, melyben még a tiszteltes fogadott prókátor úr sem tudna egy magyar szót találni. Azt írja tisztelendőség, hogy a mezősegi adóhivatalnál 32 községben felülmúlja a százezer forintot, s ezen tetemes összeget bajos szép szóval kifizetni. Ezt mi, adófizetők, igen jól tudjuk; habem azért még sem áll jól tisztelendőségnek, hogy ezért gonyolódik velünk.

Válasz

a Székely János és Zoltáni Elek nyilatkozatára.

A bukaresti ev. ref. egyház 126 tagja közül 115, a teljes törvényes előjárás Kóós Ferenc ellen tényekkel igazolt vádakat emelvén az erdélyi mlgos egyházi főtanács előtt, mely az egyház kérese folytán 1856-ban Kóós Ferencet hozzá lelkészül küldte: nevezett egyh. főtanács az első kérelem után nyolcz hónappal küldte a tények egyházi útoni megvizsgálására Székely János k. vásárhelyi és Zoltáni Elek léczfalvi lelkészeket Bukarestbe; kik a helyett, hogy egyházi törvény szerint a tényeket, vádakat egyházi úton kunyomozták s a kellemetlen zavart csendesítették volna: idejüket Kóós- és pártosaival az egyház lelketlen zaklatásában töltötték; a bűnök, hogy négy hét alatti mulatozások alatt a rosznál egyebet nem tettek: az én személyem s a bukaresti egyház bepiszkolásával igyekeznek tisztítani a „Kolozsvári Közlöny” jun. 2 ki 63 dik számában.

A bukaresti egyház f. év január 12-én mon-dott le az erdélyi egyh. főtanácsról. Ez okból küldötték, kik idő után jöttek, hivatalosan el nem fogadhatta ugyan, de az erdélyi egy. főtanács iránti tisztelést s az azzali erkölcsi viszony tekintetéből, a küldött urakkal mindent megpróbált, a mi által a kellemetlen viszonyok között is békét lehetett volna előidézni, és e kivált, hogy Kóós Ferenc, ha Bukarestben nem is, máshol pap lehessen; az erdélyi e. főtanács tekintélye ne csorbuljon, s az itteni hitorszósokkal összeköttetése a magyarbani négy főtiszt. superintendentiakkal egyetemes közös értelemben és áldásban fennmaradjon.

Székely és Zoltáni urak pedig, küldetésüket fel nem fogva s eltévesztve jártak el. Nekik a helyzet számba kellett volna venniük. E helyett ők hagyták magokat vezetetni Kóós, Vince s azon pártosok által, kik vagy az egyház fenntartási érdekének, állásának, sem vallásilag, sem nemzetiileg

*) Az e rovatban megjelenő cikkekért csak a sajtó-hatósággal szemben vállal felelősséget a szerk.

nem tényezői, vagy épen az egyházhoz nem tartozó idegen elemek. Küldötték hívására az egyház előjárásába mindenkor megjelent, háromszor tartott közgyűlést, melybe őket egész tisztelettel meghívta. Ezt tettem én is. Két gyűlésben megjelentek, mely gyűlés vezetését én reájok hagytam, magam jelen sem lévén. Az elsőben némi jó szándékot mutattak, a másodikban kívánták, hogy a templom kulcsa, mely Kóós Ferenczről január 3-án elvétetett, nekik adassék át, az előjáráság köszönjön le sat, mely törvénytelen kívánságokkal az egyház sebet mérgecsiték a helyett, hogy gyógyították volna.

A bukaresti egyház, midőn az erdélyi egyh. kormányzat alóli függetlenségét fontos, jövőjére határozó erkölcsi okok miatt kimondotta: magát a magyarbani más négy főt. e. kerület főfelügyelője alá helyezte és mindenkor szívesen megengedi, hogy tekintse, vizsgálja meg ügyét bármely hazai egyháztestület, mert a tények nem hazudnak, s minél több ember győződik meg rólok saját szemével: annál erősebbek a kétségek nem vonhatók.

Székely és Zoltáni a bukaresti egyház gyűlését indulatosan ott hagyván, s ittletők alatt még csak a templomban sem jelenvén meg, holott pedig alkalom nyújtott, hogy a hívőkhez békét, egyetértést szójának: törvényes tétre léptek, az egyház 74 tagját a consulatúra s consuli terebbe idézték, kik egész tisztelettel jelentek meg ott, s ezáltal bebizonyíták, hogy nem semmi törvényt nem ismerő vandálok, hanem a törvény tisztelője mellett az egyház szabadságát értő s tisztelni tudó református keresztények; bebizonyíták, mint magyarok, hogy semmi állami viszony széttevése nem törekcsnek. És azon kérvény által, melyet az itteni nmlegr belügyminiszteriumhoz beadták, melyet tudtom s befolyásomon kívül szerkesztettek s irtak alá: azon ország jogát, holi élnek, hogy tisztelik: jelenték ki a bizonyágot tetiek a protestantismusk minden osztályban követett eljárásáról, mely mindentit a körülmények számbavétele mellett igyekezett jogát, szabadságát megőrizni, s magának, elveinek a kormányok méltányos elismerése által rokonszenven a jövődőt szerezni.

Hogy „Kóós neje s Vincével a nép dühbe elől menekülni kényszerült,” ez így áll: a bukaresti iskola növendékeinek május 17-kén májálisa volt, hova az előjárók s más egyháztagok, szülők is kimentek, mulattak, mint az Kolozsvárt és máshol is szokás. Kóós, kinek — az egyház igazait látva — a nmlegr belügyminiszter a költözökösödésre rendeletet adott, az alkalommal költözökösödéshez fogván: a parochián lakó s egyedül levő öreg harangozót nejevel és szolgálójával megverette. Ezt hallván a májálison volt előjárók: köztőlők előbb három, majd a többi a helyszínrre siettek, s látva a megvert harangozót, látva, hogy Kóós az egyház ládáját is vinni akarja: ez ellen tiltakoztak. E tiltakozás s vita közt, Kóós neje s Vincével belőlől tolván az ajtót, az előjárók pedig kiültől: az engedett a nyomásnak, melyet Kóós látván s lelkiismeretétől kényszerítettén neje s Vincével az ablakon az utcára ugrott, s ez esetet arra használt, hogy Székely- és Zoltánival a bukaresti egyház tagjait vandaloznak bélyegeztessék. Az előjárók ekkor rögtön policzia- és procuratorhoz mentek, a történeteket a helyszínrre írásba foglaltatták, az udvaron levő egyház ládáját hivatalosan lepecsételtetve, a pénztárnok felelősségére bízta. Kóós azonnal összegyűjtte mesterlegényeit fűtykösökkel, revolverekkel, a parochia közelébe, kik csak a rendőrség szigorú felügyeletét látva osonáltak szét. Kóós és pártosai által elvezetett Székely és Zoltáni urak hivatkozhatnak a nemzet ítélőszékére, mely, minután ők még a muszka követséghez is folyamodtak, s egyházi, nemzeti elveinket itt a legnagyobb mértékben meggyalázták: itelni fog a tényekből és azok ellenők fognak kiállni s az igazság mellett bizonyágot tenni.

Arra, hogy a bukaresti egyház lelkeszi állomását senki ne merje elfogadni: nem szólnak, hanem megtették a kellő intézkedéseket. Igen, üres a bukaresti lelkeszi hivatal. A pályázat kibírdettett s már is vannak ajánlkozók. En csak a szükség kényszerítésének s a bukaresti előjáráság, s 115 egyháztag család kéreseinnek engede addig lesznek itt, míg lesz a ki felvállal. A Kóós mellett levő pár egyháztag s néhány vándorló legény, s néhány sem mellette, sem ellene nem nyilatkozó tag: tekintetbe nem jó. Hogy a bukaresti egyház tagjai lakatosok, kovácsok, oszmadiák: nem tesz semmit. Ezek a gyökerek, belőlők áll az egyház, ők tartják fenn és fizetik itt mind a vallási, mind a nemzeti érdek szükségleteit. De már az ellenfél egy része is megjött, s beismerte, hogy Kóós többé pap nem lehet, míg csak az eddigi ró reá tartozó erdélyi canonok el nem töröltetnek. Novák Albert ezen ismeretlen s az egyházhoz nem tartozó egyén — ha nincs e név alatt más — megkerestetvén, törvény útján fog kérdőre vonatni. A bukaresti egyház pedig... megtisztulván, élvi hisz-szük istent, virágozni fog a többi általam szervezett egyházakkal egy törvény alatt a magyar ev. ref. anyaszentegyház és nemzet di-csőségére!

A román miniszteri rendelet egészen jogos. Ugyan mit mondana Magyarország, ha területén a román és muszka egyházakban, a román és muszka egyházhatóság, vagy kormány kezdene rendelkezni. Jó, hogy mindenek számbavételének, s nekünk magyaroknak nem azok után kell mennünk, kik bűnös indulataik érvényesítésére a nemzet nevét és becsületét használják, hanem, kik az egyház és nemzet érdekében valóságga működnek a közjóra, s a jelent, jövőt a népek, nemzetek szabadságát jogi fejlődésének s az európai helyzet álláspontjának mikéntjét: tekintetbe veszik.

En magamat, vallási, nemzeti érzületemet nincs szükség hogy mentsem. Halát adok istennek, hogy minden küzdelem, tiltóztatás, gyalázat kiznó bántalmazásait kibírva, elmondhatom: több vagyok ma, mint akkor, midőn a megboldogult Bodola püspök azt nyilvánította, hogy „őtezer pap közül egy Czelder van,” s mint, midőn működése-mért az erdélyi közszinaton, épen a „Kolozsv. Közlöny”-ben tett közlése szerint, „nem volt tisztelet” elismeréssel és halálai emlegették.”

Végül ide zárom a bukaresti egyház nyomtatott nyilatkozatát az ev. ref. magyar anyaszent-

